

KONINKLIJKE

COURANT.

Vrijdag

den 10 April

De Acten van het Gouvernement en van de Geconstitueerde Magten, in de Koninklijke Courant geplaatst, zijn officieel.

NB. Alle Brieven, Stukken, Pakketten, Advertentiën, Gelden, enz., aan deze Courant gericht, moeten franco of vrachtfrij toegezonden worden, onder het adres aan den Directeur der Koninklijke Courant in den Haag.

H O L L A N D.

Den Haag den 9 April.

Koninklijk Besluit van den 6 dezer, is de Heer T. van Bergh benoemd tot Luitenant-Kwartiermeester bij het 1ste Regiment Husfaren van de Garde.

Op heden zijn, tot het afleggen van Eed, aan Zijne Majesteit voorgegaan.

Door Z. E. den Minister van Oorlog, de Heeren Vichary en Bruno, Generaal-Majoor; de Heer Bluydew, Kolonel Adjoint bij den Staf; en de Heer Weerts, Majoor bij het 2de Regiment Husfaren.

Door Z. E. den Kolonel-Generaal der Garde, de Heer van der Meulen, Majoor der Husfaren van de Garde.

F R A N K R Y K.

Paris den 5 April.

In een der laatste Nummers van ons Officieel Dagblad leest men een Relas van den Veldslag te Eylau, opgesteld door een ooggetuige, en uit het Hoogduitsch vertaald. In dit Relas wordt de Ontneming der Russische Armee, welke men aan den Bevelhebber bij Thorn wilde afsnijden, toegeschreven aan het ongelukkig toeval, dat de Officier, belast met de Depêches, waar in de afzending van den Maarschalk Prins van Ponte-Corvo werd overgeleverd, in handen eener beide Cofakken viel, en het Plan vroeg werd bekend werd.

In den Moniteur van heden leest men het navolgend

ZEVEN-EN-ZESTIGSTE BULLETIN der GROOTE ARMEE.

OSTERODE, den 25 Maart 1807.

Den 14 Maart, ten drie uren in den achtermiddag, deed het garnizoen van Sraalfond, onder begunstiging van een mistachtig weder, eenen uitval met twee duizend man Infanterie, twee Eskadrons Kavallerie, en zes stukken Geschut, om eene schans te veroveren, die door de Divisie Dupas was opgeworpen. Deze schans, die open, ongepasseerd en onvoorzien van geschut was, werd slechts door een enkele Compagnie Voltigeurs van het 58 Reg. van Linte bezet gehouden. De ontzaglijke overmacht des Vijand verbaasde die dapperen niet. Deze Compagnie, versterkt door eene Compagnie Voltigeurs van het 4 Reg. ligte Infanterie, onder bevel van den Kapitein Barral, verduurde alle de pogingen dier Zweedsche Brigade. Vijftien Zweedsche soldaten bereikten de borstwering, maar vonden 'er den dood. Al wat de Vijand ondernam was vruchteloos. Zeven- en zestig lijen van Zweeden zijn aan den voet der schans behoeft te worden, dat meer dan 120 man gekwetst is; 50 zijn gewond, en 100 man gemaakt. In de schans, echter, waren niet meer dan 150 man. Verscheidene Zweedsche Officiers, met hunne Eere-teekenen voorzien, zijn onder de dooden gevonden. Die stoutste daad heeft 's Keizers aandacht tot zich getrokken. Hoogstdezelve heeft drie teekenen van het Groot-Keizerlijk Eer aan de Compagnien Voltigeurs van het 58 en het 4 ligte Regiment gegeven. De Kapitein Drivet, die in deze slechte schans overleefde, heeft drie uren des morgens vóórbragt; de Pruisfen zijn overhoop geworpen, en hebben 300 man in onze handen gelaten.

Zes uren des avonds heeft de bezetting een detachment van 4000 man afgezonden, om dien post te hernemen; het werd, met verlies van een honderd man gevangen, en van een stuk geschut, terug gedreven.

De Generaal Schramm had onder zijn bevel het 2de Battalion van het 1ste Regiment ligte Infanterie, en onderscheidene Saxische Battalions, welke hebben uitgemuurt. De Keizer heeft drie teekenen van het Lege van eer aan de Saxische Officiers, en drie aan de Onder-Officiers en Soldaten, en aan den Majoor, die hen commandeerde, toegelegd.

Sittich heeft de bezetting van Neisfa eenen uitval gedaan. Zij is in den nacht gevallen. Een Regiment Wurtembergsehe Kavallerie is de plaats troepen in de flank gekomen, heeft een vijftig man derzelven gevangen, en zestig gevangen gemaakt.

De winter is in Polen geweest, het geen hij schijnt te Parys geweest te zijn. Dat is te zeggen veranderlijk. Het vriest en dooit beurtelings. Men heeft wij het geluk van onder onze troepen geene zieken te hebben. Alle berigten melden, daer tegen, dat het Russische Leger 'er niet telt. De Armee blijft gerust in hare Cantonnementen. De Pruisfen plaatsen, die de Bruggenhoofden van Sierock, Modlin, Pra-

ga, Marienburg en Marienwerder uitmaken, worden van dag tot dag geducht. De spijs-uitdeelingen en Magazijnen zijn georganiseerd, en worden aan alle punten der Armee van de noodige levensbehoeften voorzien. Te Elbing zijn 300 000 fleschen Bordeaux-Wijn gevonden; ofschoon hij 4 francs per flesch kostte, heeft de Keizer dien drank aan de Armee doen uitdeelen; en den prijs aan de Kooplieden betalen.

De Keizer heeft den Prins Borghese met eene zending naar Warschau afgevaardigd.

N O O R D - A M E R I K A.

Boston den 20 Februarij.

Naauwlijks is de Kolonel Burr wegens misdaad van Staat geregtelijk aangeklaagd geweest en vrijgesproken geworden, of hij ontwikkelt op nieuw zijne heerszuchtige oogmerken. Hij heeft, namelijk, een Corps van 7000 man, welke hem grotendeels toegedaan zijn, bijeengezameld, en moet thans tegen Nieuw-Orleans in vollen aantogt zijn. De Gouverneur dier Landstreek heeft de weldenkende Inwoners opgeroepen, om hem den noodigen bijstand te verleenen, ten einde zich tegen deze oproerlingen te verzetten. In een brief van Natches wordt gemeld, dat de gezegde Overste met voornemen hebben zou, de Provinciën van Kentucky, Florida, Louisiana en Mexico aan zich te onderwerpen. De Generaal Wilkinson, door de Dr. Clarke, een Gedeputeerde van Nieuw-Orleans, zijn den Kolonel Burr behulpzaam. Aan eerstgemelden was een Corps Spanjaarden toebetrouwd, met het welk hij de Spanjaarden in ontzag heeft gezet. De Kolonel Burr heeft 400,000 morgen Lands in Louisiana aangekocht, onder voorwendsel van 'er eene Kolonie aan te leggen, en de vereischte wapenen bijeengebragt, onder voorgeven, dat hij dezelve noodig had, om zijne Kolonie tegen de Spanjaarden te beschermen. In den Staat van Kentucky heeft hij het volk darwijze op zijne hand gewonnen, dat, op den dag toen hij vrijgesproken werd, hetzelfde hem vreugdefeesten gaf. De op de Ohio aangehouden Kanonneer-Sloepen, welke den Kolonel Burr toebehoorden, waren reeds vrijgegeven. Dezelve behooren tot de onderneming, welke hij in stilte voorbereidt, doch tot wier vrijdeling reeds de krachtigste maatregelen genomen zijn.

D U I T S C H L A N D.

Karlsruhe den 24 Maart.

Van de nadere verrigtingen der vereenigde troepen voor Colberg en Dantzig heeft ons Hof tot nog toe niets doen bekend maken. Het navolgende is het slot der officiële berichten omtrent het aandeel, 't geen onze troepen genomen hebben aan de verrigtingen, welke de inlating dier Vestingen zijn voorafgegaan; (zie het begin van dit Relas in No. 81. der Courant.)

Den 22 rukte het Badensch Corps voort, tot in den omtrek van Brest, alwaar het Hoofdkwartier was; de Bagagie werd naar Neuenburg terug gezonden, en den 23 trok het Regiment van den Groot-Hertog van Sargard naar Schoneck. Den zelfden dag, kwartier over vijf uren, vereenigde geheel het Corps (uitgezonderd het Regiment des Groot-Hertogs,) zich te Brust, en een kwartier uur daarna ging het, in Colonnien geschaard, op matsch, om den Vijand, die te Dirschau post gevat had, aan te grijpen. Deze plaats is van gewigt, uit hoofde harer ligging aan den linker oever van den Weixel; zij heeft Voorsteden, en haar afstand van Dantzig is vijf mijlen. Een Pruisisch Corps van ettelijke duizend man, uit laatstgemelde Stad gerukt, had zich te Dirschau nedergeflagt, en scheen zich des te hardnekkiger te willen verdedigen, daar het oordeelde, dat wij niet sterker in getal waren, en daar het bijstand uit Dantzig verwachtte. Omstreeks 9 uren des morgens, greep de Badersche en Poolse Ruitery die des vijands aan, welke vóór de Stad geschaard stond; na haar overhoop geworpen te hebben, dreef zij de Infanterie terug in de Stad, en vervolgde de Kavallerie.

De Colonne I fanterie, middelerwijl genaderd zijnde, sloot Dirschau ganschelijk in, en deed geschut aanvoeren, om de plaats te beschieten. Van zijnen kant maakte de Vijand een zeer levendig vuur uit zijn geschut en klein geweer, zoo uit de huizen als van de torens en andere verheven punten, en stak de Voorstad in brand. Het Badersch geschut wierp voornamelijk haubitzers op de Stad, waar door op verscheidene plaatsen brand ontstond, en trachtte de poorten onder den voet te schieten. Omstreeks 2 uren, in den achtermiddag, toen men reeds het geschut der versterking, die van Dantzig toefnelde, vergemen kon, gaf de Luitenant-Generaal van Closmann bevel aan 't Infanterie-Regiment, Markgraaf

Lodewyk, om, onder bevel van den Kolonel Eichroth, de Stad te beïtormen; hij zelf stelde zich aan het hoofd van het 1ste Bataillon van dat Regiment, het welk in Colonne voortrukte, en poogde het door de in brand staande Dantziger Voorstad te geleiden. Twee pogingen, welken men deed om door te dringen, waren vruchteloos; telken male werden de troepen gestuit; minder door het musket en schrootvuur, dan wel door de dichte wolken van vlam en rook, die verscheidenen der onzen, buiten kennis, deden neder vallen."

„Men moest dus den storm aan een ander punt ondernemen, en zulks des te sneller, daar de Pruisische versterking niet verre meer was. De Luitenant-Generaal van Clossmann deed de beide Bataillons van het Regiment, Markgraaf Lodewyk, naar de Stargarder poort rukken, alwaar ook de storm met eenen gunstigen uitflag volvoerd werd. De Majoor Bruckner drong het eerst door de poort, welke ons geschut verbrijzeld had; hij maakte den Pruisischen Commandant van Bode gevangen op het oogenblik, dat deze gereed stond om een met schroot geladen, en op de aanvallers gericht kanon, los te branden. Elf Officieren en 300 Soldaten leidden voor onze troepen de wapenen neder; twee stukken geschut werden veroverd. Verscheiden honderden Pruisen bleven, dood of gekwetst, op de plaats; de overigen zochten hun behoud op den Weixel, die met ijs bedekt was; weinigen, echter, ontkwamen; ons geschut en de Tirailleurs der Regimenten hen vervolgd hebbende, vielen nog vele gevangenen deze laatste in handen. De Tirailleurs van het Regiment des Groot-Hertogs maakten er alleen nog dertig."

„Volgens het getuigenis van den Divisie-Generaal Menard, is dat gevecht zeer roemrijk voor het Badensch hulp Corps geweest. Verscheidene Officieren hebben uitgemunt; de Badensche Opperbevelhebber, die zelf het voorbeeld van dapperheid gegeven heeft, prijst inzonderheid den Kolonel Eichroth, den Luitenant-Kolonel van Tannstein, den Majoor Bruckner, de Kapiteins Fein, Bruckner en Haddersdoff, de Luitenants Schab, Neuser en Muller, den Kapitein en Majoor van Brigade Kestler, en den Luitenant en Adjutant van Brigade Graaf van Seau; hij prijst ook inzonderheid de bekwaamheid en dapperheid onzer Artillerie."

„Terwijl de geheele Infanterie en Artillerie de Stad Dirschau stormenderhand bemagtigde, leverde onze Kavallerie, verenigd met de Poolse, bij het Dorp Lunau, een gevecht tegen den Vijand, die tot ontzet der stad in aantocht was. In den beginne drief zij hem terug; maar bij het Dorp Muhlepanz ontmoette zij geheel het vijandelijk Corps, uit Infanterie, Kavallerie en Artillerie bestaande, 't welk alle krachten inspande om naar Dirschau doortedringen. Ook ditmaal miste 's Vijands poging. De Poolse Infanterie zich met onze Kavallerie verëenigd hebbende, werd de Vijand aan alle kanten teruggedreven, en het Dorp Muhlepanz ingenomen; bij deze gelegenheid maakte de Badensche Kavallerie meer dan 30 gevangenen. De Majoor van Cancrin, der Husaren van Markgraaf Lodewyk, heeft bij deze gelegenheid bijzonder uitgemunt. Volgens de eerste voorloopige rapporten, hebben wij vijf doden en twee en veertig gekwetten gehad, onder welke laatste drie Officieren geteld worden."

Z W I T S E R L A N D.

BERN den 23 Maart.

Het reurig schouwspel, 't welk den 2 dezer te Rapperswyl heeft plaats gehad, (zie Koninklijke Courant van den 20 Maart II.) levert een zoo treffend voorbeeld der uitersten, waarin zwakke geesten door de dwepzucht en het bijgeloof kunnen gelijpt worden, dat het gewis niet onverschillig zal voorkomen de omstandigheden eener zoo ongehoorde daad nauwkeuriglijk te kennen. Het ten dien opzichte door de Regtbank van Bern opgemaakt Proces bewijst, dat de fakte, wier doetheid en woede den oud Onder-Prefekt Marti zoo ellendiglijk hebben doen omkomen, niet geheel onbekend was. Men had zich reeds gevleid, haar, in den afgesloopen Zomer, door de verwijdering van een der Leeraren dier fakte te hebben doen vermoren, met name Koerber, van Bip, welke dienvolgens naar deszelfs Gemeente verbannen werd; dan in weerwil van het bevel, uit kracht van het welk, hij zich aldaar moest blijven ophouden, kwam dezelve, voor enige maanden, te Rapperswyl terug, en, gemeenschappelijk met eene oude vrouw, bragt hij zijn ijver zoo ver, om nieuwe Vergaderingen te vormen, welke, van dag tot dag, talrijker werden. Dat was het, dat men de aanstaande komst des Heeren predikts, welke aangekondigd is in het 24ste Kapittel van het Evangelie van Mattheus, benevens de noodzakelijkheid om zich te bekeeren, door blindelings de ingevingen van den Heiligen Geest te gehoorzamen.

De laatste dezer Vergaderingen, door de tegenwoordigheid van de Pastoor, verstoord zijnde geworden, gelijk zulks reeds gemeld is, verzamelden zich deze Sektarisch op nieuw, des nachts van twee uren, in het huis van den Onder-Prefekt, ten einde dien erwaardigen Grijsaard overtehalen hun geloof te omhelzen; niet twijfelende, of zijn gezag zou weldra ten hunnen voordeele het grootste gedeelte der Ingezetenen zijner Parochie en diert omtrek daartoe doen overgaan.

Men moet aasmerken, dat deze goede Grijsaard van zijne geheele talrijke Familie ten sterksten bemind was, en dat zijne klein-Dochter, achttien jaren oud, die in dit afschuwelijk nachtfeest den hoofrol speelde, hem bijzonder toegeneegen scheen. Geheel naakt, zich aldus welligt meer vatbaar voor den Hemelschen invloed wachende, was het, dat zij zich voor haren Groot-Vader vertoonde aan het hoofd van den woesten hoop, welke haar vergezelde. De Grijsaard ongetwijfeld vervaard van de uitzinnigheid van dezen hoop, en bovenal van de uiterste verwarring zijner klein-dochter, waande aan hunnen aandrang toegegeven, en liet zich, om dus te spreken, vrijwilliglijk door hen naar eene weide, niet ver van zijn huis, leiden. Daar was het, dat zijne klein-dochter de be-

wuste moord aan hem pleegde, en vervolgens de razende me- nigte over hem heen liep.

Al het geen men bij de verhooren van deze onzinnigen te weten komt, is, dat zij voorgeven door de dwepzuchtige aannemingen der voormelde oude Vrouw en haren Vriend, daartoe gebragt te zijn.

Eene andere afschuwelijkheid, ofschoon niet veroorzaakt, eener verzeeld door bijgeloof, heeft in het Bailluwchap Willisau plaats gehad. Een Inwoner dier streek, Buchler geheten, een man van twee-en-vijftig jaar, was de Echtgenoot eener eenvoudige maar deugdzame Vrouw. Hij had eene Maitres, Elise Meyer, die hem overreedde, om zijne Vrouw van het leven te beroven. Vier jaren lang arbeidden zij aan dit verfoeilijk oogmerk, door hun slag offer gestoten glas in te geven. Dit middel niet helpende, namen zij hunne toevlugt tot bovennatuurlijke hulp. In het Entlebuchsche is eene befaamde bedevaart-plaats, het Heiligs-kruis genaamd. Buchler en zijne maitres begaven zich derwaars, om door hunne Geboden de dood der ongelukkige vrouw te verwerven; zij deden eene algemeene Bi-gt, communiceerden, en stelde aan de Voorzienigheid den tijd van vier weken, om het wonder te doen, het geen zij hadden afgesmeekt, bij gebreke waar van, zij op nieuw toevlugt zouden nemen tot vergif. Het wonder gebeurde niet, en het onmenschte paat hield woord: de misdaad werd met de afrijselijkste koelbloedigheid volbragt. Buchler stond bij het bed zijner Vrouw, die, ten gevolge van het haar ingegeven rottokruid, de ijselijkste folteringen leed; en onder voorwendfel van haar verligting te willen verschaffen, deed hij haar eene ontbinding van dat zelfde mineraal drinken. Te vergeefsch smeekte de ongelukkige hem om een glas water; hij antwoordde haar dat het water haat kwaad zou doen, en verdubbelde de tetten van zijnen gifdrank, welke hij haar dwong te verzwelgen. Na de dood van het ongelukkig slag offer, geraakten de moorders in hechtenis. In deze gevangenis, werd Buchler eens ter middernacht met schrik wakker, gaf een gil, en verzekerde, dat zijne Vrouw, in witte kleeding, en omgeven door den glans der zaligen hem verschenen was. Buiten twijfel het uitwerkzel van zijn bijgeloof en zijne wroegingen. Den 7 Maart II. hebben beide moordelingen, te Lucern, hunne doodstraf ondergaan.

ZEE-RIVIER-SCHEEPS- EN WEDER-BERIGTEN.

Door het Engelsch-Fregat *the Calloden* is genomen, en te Madras opgezonden, de Fransche Kaper *le Cambion*.

Door het Fransch Fregat *le Piemontis* is, den 24 September, na een kortstondig gevecht, genomen het Engelsch Schip *the Fame*, K. pit. Jameson, van Bombay naar Bengalen.

Aan de Kaap de Goede Hoop is gearriveerd het Amerikaansch Schip *van Bomby*.

Het Engelsch Schip *Hawke*, van Surinamen naar Halifax, doch te Barbados opgebracht, is aldaar prijs verklaard.

Het Schip *Washington*, Kapitein Adams, van Afrika, door een Engelsche Kaper te Surinamen binnen gezonden, is met zijne lading vrijgegeven.

Te Bermuda is binnen gezonden het Schip *the Baltic*, van Lede de France naar Philadelphia.

In de maand Januarij is, op de Kust van Siciliën, totaal verongelukt het Doensch Schip *de Frau Cecilia*, Kapitein H. Lorentzen, van Gallin naar Hamburg.

Den 9 Maart is een groot, als Fluit uitgerust, Engelsch Schip, doot een stormvlaag, tegen de rotzen van Rota geslagen. Het voor-lands Engelsch Smaldeel zond Sloepen uit, om de mannelijk te redden, waarna zij het Schip zelf in brand staken, en daar doof 24,000 stuks geweren deden zinken, die zich aan boord van hetzelfde bevonden, en voor de Armeë in Siciliën bestemd waren.

Op Zee is gezonken het Portugeesch Schip *Nostra Senhora de* cordia, van St. Malo naar Lissabon; het volk is door het Engelsch Schip *de Narcisus* geborgen, en te Plymouth aangebragt.

Op Zee is, met al het volk, gezonken de Engelsche Kaper *the Alexander*, van Plymouth.

Door een Franschen Kaper is genomen het Engelsch Schip *the Bowman*, van Kork naar Lemrick.

Den 13 Januarij is, bij Sandy-Hoek, genomen het Amerikaansch Schip *the Walters*, Kapitein Home, van Amsterdam naar Nieuw-York; het Volk is geborgen.

Door eene gewapende Spaansche Brijk is genomen, doch door twee Engelsche Fregatten hernomen, en te Plymouth binnengebragt, de Engelsche Schooner *Jack Daw*.

Te Cork is aangekomen het Schip *Sara Christina*, Kapitein Machufson, van Bengalen en Madras; hetzelfde is den 16 October van Madras, den 24 November van de Kaap de Goede Hoop, en den 7 Januarij van St. Helena vertrokken.

Door een Franschen Kaper is genomen het Engelsch Schip *the Friends*, van Falmouth naar Feversham; al wat van waarde was daar uit gelijg zijnde, is hetzelfde weder ontslagen.

Bij Memel is verongelukt het Schip *Abram*, Kapitein Dan, van Koningsbergen naar Londen; het volk is geborgen.

In den nacht van den 20 Maart is, tussehen Doggersbank en het IJsche Rief, door zware Zee-Stormingen, vol water geraakt het Doensch Schip *Maren Chaterina*, Kapitein Arboe, met hout, van Dramme naar Cork. De Equipage, zijnde 14 man sterk, reddde zich op het verdek, terwijl het Schip op zijn last dreef, en bleef op hetzelfde twee etmalen, zonder eenige levensmiddelen, gedurende welken tijd 4 mattozen door koude en honger omkwamen; doch den derden dag werden de 10 nog over zijnde personen door een Engelsch Schip geborgen, en te Eileneur aangebragt.

Gedurende den aanstaanden Zomer, en zoo lang de krijgs-ontzetting voortduren, zal 'er, voor Koninklijke Pruisische Rekening en met Pruisische Schepen, eene geregelde vaart met Paketten, tussehen Dantzig, Memel, enz., op Kopenhagen plaats hebben. Den 25 Maart zette de eerste dezer Paketten reeds van Kopenhagen naar Dantzig, en eene andere naar Memel.

Tussehen den 20 en 26 Maart zijn 'er 61 Schepen door de Spa-

passerd, waarvan 20 naar Mersel stevende. Onder dit getal Schepen zit men een Engelsch Convooy van Hull, begeleid door het gewapend Schip *de William*. Eenige dezer Schepen hebben het gewaagd, in weerwil der aan dezelve gedane waarschuwing, van niet zonder Convooy zich op de Oostzee te begeven, echter derwaards te stevenen, terwijl het Convooy-Schip, ten gevolge zijner bevelen, naar Engeland terug keerde.

Den 28 Maart is, op de Eems, door de Engelschen genomen, en naar Engeland opgezonden, het Schip *Fortuna*, Kapitein *S. C. Petten*, met ruiver, voor Varesche rekesing, van Embden naar Tonnigen.

Bij Stertin was, met het laatst van Maart, een gewapend Zweedsch Schip gestationneerd; hetzelfde had een Schip, van Kopenhagen naar derwaarts bestemd, afgewezen, en den Kapitein daar van een schriftelijk attest gegeven.

Volgens brieven van Lubeck, van den 31 Maart II., is, twee mijlen van de Travermunder reede, een Zweedsch Fregat van 36 stukken en 250 man aangekomen, welk echter eenige Deensche Schepen, zonder dezelve te behouden, heeft laten afzeilen.

KOOPHANDEL, FABRIEKEN EN TRAFIEKEN.

Op de tijding der Oorlogs-gebeurtenissen in de Levant, zijn de Oostersche Waren, bijzonder te Triest, aanmerkelijk gestegen.

Den 24 Maart heeft te Augsburg het aldaar, eerst sedert 15 maanden, gevestigde Wisfelhuis van *Desfprunner*, hetwelk reeds gewigtige zaken begon te ondernemen, opgehouden te betalen.

PUBLIEKE FONDSEN.

Den 4den April waren, op de Bours van Parys, de prijzen der publieke Fondsen als volgt. 5 pCt. Geconsol. jousif. van 22 Maart 1807, 56 1/2 c. *Fem*, jousif. van 22 Sept. 1807, 0 fr. 0 c. Actiën van de Bank, jousif. van 1 Januarij, 1810 fr. 0 c.

De Boursprijs van diverse Effecten was, den 8 April, te Amsterdam, als volgt:

Bar. Reest. losbaar		Dito uit de Prijzen	37 1/2 a 38
na den Vrede 4 pCt.	56 1/2 a 56 1/2	Rec. Vrijw. 1804	72 1/2 a 72 1/2
Geforceerde 1796 2 1/2	35 1/2 a 36 1/2	18 Jnr. Rent. 1804	42 1/2 a 43
Vrijw. Neg. 1797 5	66 1/2 a 67	Geld. Schav.	—
Nation. Schuldbr. 2 1/2	36 1/2 a 37 1/2	Brab. dito	4 — 51 a 52
Dito dito 2	41 1/2 a 42 1/2	Tiers Consollide	5 — 67 1/2 a 68
Nation. Lasten 3 1/2	48 a 48 1/2	Certificaten dito	5 — 67 1/2 a 68
Dito dito 1801 3 1/2	48 a 48 1/2	Obilig. Rusland	5 — 86 1/2 a 86 1/2
Dito dito 1800 3 1/2	42 a 42 1/2	— Weenerb.	5 — 48 1/2 a 49 1/2
Dito Domeinen 4	70 1/2 a 71	— Dito	4 — 41 a 42
Dito Neg. 1802 5	67 1/2 a 68 1/2		

BEVOLKING, GEBORTE- EN STERF-BERIGTEN.

De Baroemde Geleerde **JEROME DE LA LANDE** is, den 4 April, in den ouderdom van 74 jaren, te Parys overleden. Hij was de oudste Sterf-rekandige van Europa, Profesoor in de Astronomie, Lid van het Nationaal Instituut en van het Legioen van Eer.

WETENSCHAPPEN, LETTEREN EN KUNSTEN.

Berigt aangaande CAMPETTI en zijn vermogen.

In den herfst des vorigen jaars ontving de Heer *Ritter*, lid van de Akademie der Wetenschappen te Munchen, door een reizenden vriend het berigt, dat, op de grenzen van Tyrol en Italiën, bij het meer (meer) di Garde, een jong landman woonde, welke het vermogen, van door lichamelijke bewegingen waar te nemen, waar metalen en water diep in de aarde verborgen zijn, in een' huygen graad bezat. Hij had het aan zich ontdaen, wanneer hij toevallig *Panzer*, die door deze streken reisde, op die wijze zag proeven nemen, waar hi hij het niet zelfde beproefde, en niet alle de gelukte hem de Penntische miniat volkomen, dat het stokje van elzenhout, hier toe verwerkt werdende, zich in zijne hand bewoog, maar hij had ook de juiste en zekere gewaarwordingen van het aanwezig van metaal en water, zonder eenig ander werktuig daar toe verder te gebruiken, en deze gave, hem door de Natuur verleend, was in de omliggende streken al lang bekend en tot nut aangewend. Dit berigt en de mogelijkheid van zulk een verschijnsel zelf te onderzoeken, spoerde den Hr. *Ritter* aan, daar van neder overtuigd te worden.

De mogelijkheid van het oord, waar *Campetti* woonde, begunstigde deze mogelijkheid, maar nam evenwel alle zwaarteden gezins uit den weg. *Ritter* besloot daarom, zich tot de Regering te verbegeen, ten einde eene openbare zending te bekomen. Hij toonde de noodzakelijkheid en het belang aan, om het ware of het valsche van dit verschijnsel te ontdekken. Door medewerking van *Frans Bander*, en ondersteuning van den Geheimraad van *Schenk*, werd het verzoek, bij den Minister, Vrijheer van *Mongelas*, ingeslaan, en de Heer *Ritter*, op kosten van den Staat, naar Tyrol gezonden. Hij vertrok in November, veld in den jongen *Campetti*, na herhaalde en nauwkeurige proeven met dezen genomen te hebben, alles bevestigd, wat men van hem berigt had. Na dat hij zich volkomen van de waarheid der zake overtuigd had, nam hij *Campetti*, overeenkomstig zijn vorig ontworpen plan, met zich naar Milaan en Pavia. Hij had vernomen, dat hij in Milaan een geleerden zou aantreffen, die dergelijke aangeborene eigenschap, even als *Campetti*, bezat, maar enkel een blind werktuig van de natuur was, dat hij groote kundigheden van vele wetenschappen had verkregen, en vooral in de Natuurkunde zeer bedreven was. Deze man was de Abt *Amoretti*, Opzigtter van de Ambrosiaansche boek-verzameling. Hier deden zich nieuwe en reeds bevestigde waarnemingen voor hem op. *Amoretti* had met het elzen-stokje niet alleen metalen gezocht, maar ook andere proeven gedaan, waar van hij in een geschrift, omtrent door hem opgesteld, verslag doet.

Van Milaan ging *Ritter* naar Pavia, en was verscheidene dagen bij *Pavia*. In Italiën stelde men zeer veel belang in die zaak, zonder haar evenwel voor een wonder te houden; zij vond onder de geleerden geen vooroordeel, en ondervragingen en navorschingen, door *Ritter* vooral zorgvuldig ontworpen, waren van de landlieden, ter plaatse, waar *Campetti* woonde, reeds in het werk gesteld. *Ritter* bragt het op zijne terug reize bij *Campetti*'s vrienden zoo ver, dat hij hem naar Munchen kon medeneemen, en aldaar eenigen tijd bij zich houden. Op het einde van December kwam hij in zijn gezelschap aan, beladen met rijke voordeelen van zijnen togt, en bijzonder ook daar over verheugd, dat hij, met zoo vele

voldoening, de edelmoedige ondersteuning der regering zich had kunnen ten nutte maken.

Het was in het geheel het oogmerk niet, dien persoon in liet openbaar te vertoonen, en met hem een spel te drijven; dit zou toch ook geen twijfelaar overtuigd hebben. *Campetti* hield zich, zonder opzien te verwekken, in het huis van *Ritter* op; niemand heeft hem, ter bevrediging zijner bloote nieuwsgierigheid, gezien; slechts in een' kleinen kring van *Baader*, *Ritter* en *Schelling*, worden 'er tegenwoordig met hem proeven genomen, welke thans in den winter, in het groot en in de opene lucht, ook niet geschieden kunnen. Om nu te beproeven, of dit schijnbaar bijzonder verschijnsel evenwel met een algemeener vermogen kon verbonden en begrijpelijker gemaakt worden, dacht *Ritter* aan het werktuig van den Abt *Porri*, welks bewegingen men al lang weer verworpen had. En hier bij ondervond hij, dat deze proef niet alleen hem, maar ook bijna allen gelukte, die hem nu namen. Binnen weinige weken, is hij reeds tot in de fijnste wijzigingen en hoogstmerkwaardige uitkomsten gekomen; dagelijks doen zich steuwe verschijnsels op.

Een kort berigt zal genoegzaam zijn, om aan te wijzen, wat 'er bij dit verschijnsel, en hoe het plaats heeft.

Men neemt een klompje zwavel, of van eenig metaal. (de grootte en gedaante komen daarbij niet in aanmerking, men kan b. v. een gouden ring daartoe nemen,) deze stof hangt men loodrecht aan een draad garen, die een 1/2 of een 1/4 el lang moet zijn; en min of meer vochtig behoort gemaakt te worden, terwijl men den draad met twee vingers zoo vast houdt, dat het metaal of de zwavel, daar aan verbonden, niet draaijen kan, of zich bewegen.

Zoo houdt men hem vrij en niet te hoog, midden over een vat met water, of boven eenig metaal, om het even, of dit zij een stuk geld of eene koperen plaat; dan zal de draad beginnen, zich langzaam te bewegen, en ronde, regelmatigte slijngers aan te nemen.

Over de noordpool van den zeilsteen, zal hij zich bewegen van de linke naar de rechte zijde; boven de zuidpool van den zeilsteen gehouden, zal de draad zich bewegen van de rechte naar de linke zijde. Boven koper of zilver beweegt zich de draad, even als boven de zuidpool. Boven zink of water, even als boven de noordpool. Men moet de proef zoo in het werk stellen, dat men altijd van boven af het voorwerp nadert, of altijd van ter zijde. Bij de zijdelingche aandering verandert de betrekking zoodanig, dat de wijze van slijngering, van de linke naar de rechte zijde, die zoo even bij de noordpool is opgegeven, zich omkeert, en wordt even als bij de zuidpool, en het omgekeerde dan juist bij de zuidpool plaats heeft.

Ook is het niet om het even, of men met de rechte- of linke-hand werkt; want tusschen de rechte- en linke-zijde is bij velen de volmaaktste polariteit.

Elk vermoeden van bedrog, dat men hier bij hebben mogt, zal door het eigen bepaald gevoel wederlegd worden; daar de slijnger, zonder eenigen stoot ontvangen te hebben, als van zelven bewogen wordt. De regelmatigheid der uitkomsten zal men bij deze proeven verder ontwaren, en men mag het op alle mogelijke wijzen onderzoeken; bij voorbeeld, wanneer men den slijnger, onder het slijngeren, eene andere rigting in zijne draaijen geeft, zoo zal hij echter van loop veranderen, en zijne oude rigting herstelt, zoo dra hij den stoot geleden heeft. — Wanneer men den slijnger boven een' oranje- of anderen appel houdt, zoo zal hij boven de vrucht, en wel aan het einde, waar de steel is, zich bewegen, even als boven de zuidpool van den zeilsteen; maar keert men den appel om, aan de tegenovergestelde zijde van den steel, terwijl men voortgaat; den slijnger in zijne beweging, daar boven te houden, dan zal daadlijk ook de loop des slijngers zich veranderen.

Dezelfde-verschillende polariteit verbouwt zich ook aan de beide onderscheidende einden van een versch el.

Maar zeer duidelijk toont de slijnger de polariteit van sommige deelen des menschelijken lichaams aan. De slijnger, boven het hoofd gehouden, draait dan, even als boven zink; bij de voeten, even als boven koper.

- Aan het voorhoofd en de oogen = noordpool.
- Bij den neus = zuidpool.
- Bij den mond = zuidpool.
- Bij de kin, even als aan 't voorhoofd.

Op deze wijze kan men proeven nemen bij alle de deelen van het lichaam; de binnenzijde van de hand geeft altijd eene tegengestelde beweging van de buitenzijde derzelve; boven elken top der vingers, begint de slijnger altijd anders om te draaijen, en wel boven den vierden of ringvinger, alleen naar de tegengestelde zijde van den anderen. Dezelfde vinger is ook in staat, wanneer men hem op den rand van de tafel legt, waar men proeven neemt, om de draaijingen aan te houden, of dezelve ook te veranderen.

De proeven van de polariteit der kortste vingers waren het, onder anderen, die de Abt *Amoretti* reeds met het elzenhoutje genomen had. Dat elzenhoutje is in zijn werkzaamheid; volgens de aanmerking van *Ritter*, niets anders, dan een dubbeld slijnger, en een hooger graad van dezelfde kracht wordt 'er vermitscht, om hetzelfde in beweging te brengen.

Dit vermogen moet aanhoudend beoefend worden. In *Ritter*'s handen bewoog eerst het stokje niet, en het geschiedde dan alleen, wanneer *Campetti* de handen op zijne schouderen leide. *Campetti*'s kracht schijnt iets mededelzaam te hebben; zijne onmiddellijke nabijheid is in staat, de regelmatigheid der proeven, die genomen worden, te storen. Bij hem daarentegen is alles regelmatig in de beweging, en hij zelf weet niet, welk metaal men bij hem gebruikt. Daar hij geen Duitsch verstaat, zoo kan hij ook niet weten, welke werking men van hem verwacht. Hij is een eenvoudige, vergenoegd en sterk mensch, die niets weet, dan dat God hem deze gave verleende, en hij haar, door een matig en vroom leven, bewaren moet.

Schilderstuk van het Slagveld van Eylau.

De geleerde Heer *Denon*, die thans de voetsporen des Francken Leagers, in het Noordelijk Duitschland, Pruisen, Polen, enz. volgt, heeft in zijne hoedanigheid van algemeen Directeur van het Museum *Napoleon*, uit hoofde zijner afwezigheid uit de Hoofdstad, in het dagblad *le Moniteur*, eene foort van Programma of uitnodiging doen publiek maken, waarbij hij, met verlof van Z. M. den Keizer, de Kunstenaars uitnodigt tot het vervaardigen van een Schilderstuk, verbeeldende het Slagveld van Eylau, daags na dien bloedigen veldslag, welke stukken door de vierde Klasse van het Nationaal Instituut zullen beoordeeld worden. De noodige Voorchriften en tegeven, Mitsgaders de verdere aanwijzingen,

waar aan zich de Kunstenaars, bij de vervaardiging van dit Stuk te houden zullen hebben, worden bij het Programma opgegeven; waar achter de Heer Denon gevoegd heeft een Bericht, behelzende eenige belangrijke trekken, bij de bezigtiging van het gemeld Slagveld, op den 9 Februarij laetstleden, door Z. M. den Keizer. Wij achten het van belang dit tafereel, hoewel met woorden slechts flauw geschetst konnende worden, alhier af te schrijven.

„ Het Fransche Leger, zegepratende den 8 Februarij 1807 bij Pruisisch-Eylau, had gedurende den nacht gebivouacqueerd op het Veld van dien gedenkwaardigen Slag, welk het volkomen geslagen Russisch Leger, dien zelfden nacht, bij overijling verlaten had.”

„ Den 9, bij het kriecken van den dag, vervolgde de Voorhoede der Fransche Armee den Vijand op alle de punten, en vond de wegen naar Koningsbergen overdekt met dooden, stervenden en gekwetsten verlaten Russen, benevens kanonnen, caissons en bagagie.”

„ Tegen den middag zat de Keizer op. Hij was vergezeld van de Prinsen Murat en Berthier; van de Maarschalcken Soult, Davoust en Bessières; van den Groot-Stralmeester de Caulincourt; van Hoogstdezelfs Aides-de-Camp, Generaals Mouton, Gardanne en Lebrun; van vele andere Officieren Zins Huis; mitsgaders van een Piket Jagers van de Garde, en van de Poolse Prinsen en Officieren Gardes d'Honneur. Hij passeerde de revue over verscheidene Divisiën der Corpsen van de Maarschalcken Soult, Augereau en Davoust, die zich nog op het Slagveld bevonden, en reed vervolgens door alle de positiën, welke, den vorigen dag, de onderscheidene Fransche of Russische Corpsen bezet hadden. Het veld was geheel bedekt met eene dikke sneeuw, waarop lagen dooden, gekwetsten en overblijfselen van allerhande wapentuig; sporen van bloed staken alom bij de witte sneeuw af; de plaatsen, waar de aanvallen der Ruitery hadden plaats gehad, waren te onderscheiden door de menigte doode, stervende of in steek gelaten paarden; Fransche detachementen en Russische gevangenen doorkruisten in allerlei rigtingen dit uitgestrekt Veld der slagting, en namen de gekwetsten op, om hen naar de Ambulances der Stad te brengen. Uitgebreide Liniën van Russische lijken, gekwetsten, overblijfselen van wapenen en verlaten randfels schetsten op eene bloedige wijze de plaats, waar elk Bataillon, elk Eskadron gestaan had. De dooden waren op de stervenden opgehoopt, midden van gebroken of verbrande Caissons, en gedemonteerd Geschut.”

„ De Keizer hield bij elken voetstap voor de geblesseerden stil, deed hen in hunne taal ondervragen, troosten en, onder zijn oog, hulp toebrengen. Men verbond voor hem deze ongelukkige slag-officieren der gevechten; de Jagers van de Garde voerden hen op hunne paarden; de Officieren van zijn huis deden zijne weldadige bevelen volbrengen. De ongelukkige Russen, in plaats van den dood, welchen zij wachtende waren, volgens het ongerijmd voeroordeel, dat men hen inboezemt, vonden eenen grootmoedigen overwinnaar. Verbaasd, wierpen zij zich voor hem neder, of reikten hem hunne zwakke armen, ten teeken van dankbaarheid, toef de troostende blik van den grooten man schéén de wreedheden van den dood te verzachten, en over dit toneel van slagting een aangename daglicht te verspreiden.”

„ Een jong Luthewer Huzaar, wien een Kantonkogel eene knie had afgeschoten, had, miaden onder zijne zietogende makers, al zijn moed behouden: op het zien van den Keizer beurde hij zich op hem zeggende: „ Cesar, gij wilt dat ik leve; welaan! dat men mij geneest, ik zal U getrouw dienen, gelijk ik Alexander gediend heb!”

Berigt van TEYLER'S Fundatie te Haarlem.

Directeuren van TRYER'S Fundatie, en Leden van 't Godgeleerd Genootschap te Haarlem, hebben, in derzelve jongste Zitting, overwogen de Antwoorden ingekomen op de Prijvragen: *Welk onderscheid is 'er tuschen den Natuurlijken Godsdienst, zoo als de bloote Rede ons dien leert kennen, en den Christelijken, gelijk die nerrat is in de geopenbaarde Leere van de Schriften des Nieuwen Verbonds?* — *Komen 'er niet, sedert eenige jaren, van tijd tot tijd, Schriften te voorschijn, die baarhlyklyk strekken om dit onderscheid te verduisteren, en den Christelijken Godsdienst, als niets bij den Natuurlijken vooruit hebbende, te doen voorkomen?* — *En is het, naar mate deze Schriften ingang vinden, dit onderscheid uit het oog verloren, en de Christelijke Godsdienst, in allen deele, met den Natuurlijken gelijk gesteld wordt, niet te duchten, dat zulks verderflijke gevolgen voor het Christendom, en voor de deugd en het geluk der Menschen, zal na zich slepen?* — Geen dier Antwoorden keurde men waardig met de Gouden Eermunte bekroond te worden; dan het allen in het oog vallend aanebelang dier Vragen, heeft hun bewegen dezelve nogmaal, onder de bekende Voorwaarden, voorstellen; terwijl het Genootschap, ter bekominge van regtstreefke ter zake dienende Verhoogingen, eenige opstoderende aanduidingen 'er bij zal voegen, en eerlang, op de gewone wijze, bekend maken, met vermelding van den tijd der inlevering en beoordeeling.

PETRUS LOOSJES, ANZ.
Secretaris van Teyler's Godgeleerd Genootschap.

THEATRE FRANÇAIS de la HATE.

LES COMÉDIENS ORDINAIRES DU ROI donneront demain, Samedi le 11 Avril, L'AMANT AUTEUR ET VALET, Comédie en un Acte et en prose, de Mr. de Cérou de Toulouse; suite de la 2me Représentation de UN CONTE DES MILLE ET UNE NUITS, Comédie nouvelle en un Acte et en prose, mêlée de chants, de Mrs. Alex ndre de Ferrière et Plantade. Le Spectacle sera terminé par LE PRIX DE LA BEAUTÉ OU L'EMBARRAS DU CHOIX, Vaudeville, de Mrs. Radet, Baré et Desfontaines.

De STAATSRaad, COMMISSARIS-GENERAAL der SCHOONBURGEN, brengt hier mede ter kennis van allen, dien het woge aangaan, dat, beginnende met het aafstaand Comédie-jaar op den 1 April 1807, geen Acteur of Actrice, onder welke benaming het ook zij, van zijne talenten in Tyeur-, Blij-, Zang- of Dansspel, of anderszins, zal vermogen gebruik te maken in dit Koninkrijk, zonder eene bijzondere permissie van zijnent wegen.

De Entrepreneurs, Directeurs of Administrateurs van eenigen Schouwburg, zoo wel die 'er reeds bestaan, of wel nog komen kunnen, moeten tot dit einde zich vervoegen, binnen den kortst mogelijken tijd, aan den genoemden Staatsraad en Commissaris-Generaal in den Hoge, opgave paende van den aard van hunne Troep, den naam hunner Leden, en het ontwerp van hunne onderneming.

Den Haag,
31 Maart 1807.

De Staatsraad voornoemd.
DE LESNÉ-HAREL DE KESSEL.

ADVERTENTIEN.

* * De MINISTER van FINANCIËN van ZIJNE MAJESTEIT den KONING van HOLLAND adverteert aan allen, dien zulks zoude mogen aangaan, dat die genen, welke derzelve Renten en Interesten wegens de publieke Schuld, verlangen te gebruiken tot fournifement van de Vrijwillige Negotiatie van 40 Millioenen, ten behoeve van dit Rijk, achtervolgens Koninklijk Decreet van den 31sten Maart 1807, daartoe in de eerste plaats kunnen employeeren, alle de op den dag, waarop het Fournifement geschiedt, verschenen Coupons van Nationale Schuldbrieven en Losrenten, mitsgaders Coupons van Obligatiën, ten laste der voormelige Oost-Indische Compagnie en de West-Indische Coloniën genegotieerd, zoo ook de Certificaten voor alle verschenen Renten en Interesten, of Quitantiën of bij afschrijving voldaan wordende, afgegeven; en dat mitsdien, met opzigt tot de laatstgemelde Renten en Interesten, door den Minister voornoemd, op heden mede de noodige orders zijn gesteld, dat dadelijk, zoo ten Kantore van de respectieve Ontvangers-Generaal der Middelen te Water en te Lande, als van den Betaalmeester der Interesten van Kapitalen, bevorens ten laste der Obst-Indische Compagnie genegotieerd, Mr. F. Hoyer, en den Ontvanger der West-Indische Divisie, Mr. C. A. Hartman, beide alhier in den Haag, worde gevaccéert tot afgifte van de voorsz. Certificaten, zoodanig, dat reeds uiterlijk op Woensdag, den 8sten dezer, met die uitgifte een aanvang kan gemaakt worden.

Actum in den Haag,
den 4 April 1807.

De Minister voornoemd.
G O G E L.

* * De MINISTER van FINANCIËN van ZIJNE MAJESTEIT den KONING van HOLLAND adverteert bij deze, aan alle Belanghebbenden, dat, bij het Departement van Verwisseling der Staatschulden, alhier in den Haag, op den gebruikelijken voet er wijze, en onder het formulier, bij Advertentie van den 22sten Julij 1806 bekend gemaakt, zal worden gevaccéert tot de afgifte van twaalf nieuwe COUPONS:

Van den 15den Meij aanstaanden, tot en met den laatsten Junij daaraanvolgenden, bij den Commis J. Leembruggen, bij alle de NATIONALE SCHULDBRIEVEN rentende drie pCt.; gedateerd van den 1sten tot den laatsten der Maand Junij 1800, waar van de laatste Coupons met den 1sten Junij des voorledenen jaars 1806 zijn vervallen geweest.

Gedurende de maanden Junij en Julij aanstaanden, bij den Commis F. Woutman, bij alle de NATIONALE SCHULDBRIEVEN, rentende drie perCent, gedateerd van den 1sten tot den laatsten Julij 1800, en waar van de laatste Coupons met den 1sten Julij 1806 zijn vervallen geweest. En

Gedurende de maanden Julij en Augustus aanstaanden, bij den Commis J. Leembruggen, bij alle de NATIONALE SCHULDBRIEVEN rentende drie perCent, gedateerd van den 1sten tot den laatsten Augustus 1800, en van welke de laatste Coupons met den 1sten Augustus 1806 zijn vervallen geweest.

In den Haag, den
7den April 1807.

De Minister voornoemd.
G O G E L.

* * Met bewilliging van Zijne Excellentie den Minister tot de Binnenlandsche Zaken, zal de Commissie van Onderwijs, voor het Noordelyk gedeelte van het Departement Holland, deszelfs gewone Voorjaars-Verzameling beginnen Dingsdag, den 14 April, des morgens om 9 uren, te Haarlem op het Prinsenhof; en zal zij, Woensdag, den 15, ter zelfder ure en plaats, zich onledig houden met het examineeren van zulke Onderwijzers, die, of den derden rang reeds verkregen hebbende, of ook om andere redenen, mogten staan naar den tweeden of eersten rang; en Donderdag, den 16, ook om 9 uur, met het examineeren van de zulken die, den vierden rang reeds verkregen hebbende, naar den derden mogten staan, of ook die, nog geen rang bezittende, den vierden of derden mogten verlangen; zullende 'er op dien dag, ten einde alles ten meeste genoegte voor de Commissie en de Onderwijzers ahoop, geene hooger Akkens dan van den derden rang worden afgegeven, waar naar zich alder Belanghebbenden zal gelieven te rigten.

Uit naam van de Commissie voorn. JAN VAN GELINS.

* * De Crediteuren van den Insolventen Boedel van Jan Jordan en Aggie Joon, echte Lieden, wonende te Crommenie, worden bij deze opgeroepen, om hunne pretensien, behoorlijk geverificeerd, uiterlijk vóór of op den 15 April 1807, op te geven ter Secretarie van Crommenie of Crommeniedijk, op poene als naar regten; zullende het Judicium van referentie en Concurrentie gehouden worden op den 22 April 1807.

* * Alzoo Johan Ranitz, geboren te Schanssen, oud 33 Jaren, lang 5 voet, 9 duim, 1 streek, hebbende bruin Hair, Oogen en Wenkbrauwen, matige Neus en Mond, ronde Kin, vol van Wezen;

Den 3 April dezes Jaars 1807, is gedeferteerd van het 3de Bataillon, 3de Regiment Infanterie van Linie.

Willem Thoor, geboren te Emmerik, oud 29 Jaren, lang 5 voet, 5 duim, hebbende bruin Hair, Oogen en Wenkbrauwen, ordinaire Neus en Mond, ronde Kin, vol van Wezen;

Den 3 April dezes jaars 1807, is gedeferteerd van het 3de Bataillon, 3de Regiment als voren.

Kaase Frederik Sonstrum, geboren te Stockholm, oud 26 Jaren, lang 5 voet, 6 duim, 2 streek, hebbende bruin Hair, Oogen en Wenkbrauwen, ordinaire Neus en Mond, spitse Kin, bleek van Wezen;

Den 3 April dezes jaars 1807, is gedeferteerd van het 3de Bataillon, 3de Regiment als voren.

Frans Hoeyenar, geboren te Mayendorf, oud 27 Jaren, lang 5 voet, 8 duim, 1 streek, hebbende blond Hair en Wenkbrauwen, blauwe Oogen, lange Neus, kleine Mond, ronde Kin, vol van Wezen;

Den 3 April dezes jaars 1807, is gedeferteerd van het 3de Bataillon, 3de Regiment als voren.

Matthysen Johan, geboren te Groningen, oud 29 Jaren, lang 5 voet, 20 duim, hebbende zwart Hair en Wenkbrauwen, bruine Oogen, ordinaire Neus, Mond en Kin, glad van Wezen;

Den 1 April dezes Jaars 1807, is gedeferteerd van het 1ste Bataillon, Garde Grenadiers.

Zoo worden de Officieren van Justitie en alle Geconstitueerde Magten, mitsgaders elk en een iegelijk, wie hij ook zij, door den Provoost-Generaal der Landmagt van Zijne Majesteit den Koning van Holland, als hiertoe behoorlijk gequalificeerd, mits deze verzocht en uitgenoodigd, alle navorfchingen te willen doen, ten einde de opgemelde personen, als Militairen den dienst van Zijne Majesteit den Koning verlaten hebbende, opgespoord, en in verzekerde bewaring genomen worden, met belofte, dat die geen, welke dezelve zal hebben ontdekt, met dat gevolg, dat zij in handen der Justitie geraken, naar den inhoud der Proclamatie van den 22 Junij 1799, daarvoor de uitgelooftde Premie van één- en twintig Guldens genieten zal.

Den Haag, den 8 April 1807.

De Provoost-Generaal voorn.
J. ANTHONISSE.